రెండిళ్ళ మధ్య దూరం

పూడిపెద్ది సత్యలక్ష్మి

రేపు ఆదివారం నాడు గోపాలం గారింటి కెళ్ళామండీ- అంది మా శ్రీమతి కాఫీ కప్పు టేబిల్‌మీద పెడ్తూ

చూద్దాంలే అన్నాను కప్పు చేతిలోకి తీసుకుంటూ

చూద్దాంకాదు- వాళ్ళు మళ్ళీ వారం బయల్దేరి దశరా పండక్కి వాళ్ళ ఊరు వెళ్ళిపోతార్ట- తిరిగొచ్చేసరికి కనీసం నెలయినా పడుతుంది- అదీగాక మొన్న శారద టౌన్లో కొచ్చినప్పుడు మనింటికొచ్చి మరీ మరీ చెప్పింది- రమ్మని నేను వస్తానని ప్రామిస్ కూడా చేసాను- వాళ్ళు మనకోసం చూసి చూసి డిసప్పాయింటవుతారు

ఊఁ కాపీ చప్పరిస్తూ ఊఁ కొట్టాను

ఏవంటారు- వెళ్దామా' మళ్ళీ అడిగింది పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా

గోపాలం ఇంటికెళ్ళాలంటే అప్పట్లో రెండు సిటీ బస్సులు మారాల్సి వచ్చేది అందులోనూ- ఆదివారం రోజున బస్సులకి బయపడి మా ఆవిడ్ని నిరుత్సాహ పర్చటం ఇష్టంలేక- సరే అన్నాను

గోపాలం ఉంటున్నది గోపాలపట్నంలోనూ నేనుండేది సీతమ్మధారలోనూ కావటంచేత మా ఇద్దరిళ్ళ మధ్యన చెప్పుకో దగినంత దూరమే ఉంది ఇద్దరం ఒకే ఏరియాలో ఇల్లు తీసుకుందామను కుంటే చాలా కాలం నుండి సరైన ఇల్లు కుదర్లేదు

గోపాలాన్కి నాకూ మంచి స్నేహం మా పెళ్ళిళ్ళయ్యాక మా ఆవిడకీ- వాళ్ళావిడకీ కూడా మంచి స్నేహం కుదిరింది ఈ కారణంచేతనే మా మధ్య స్నేహం మరింత బలపడిందనే చెప్పుకోవాలి ఇద్దరం నగరం నడిబొడ్డులో ఉన్న ఓ ఆఫీసులోనే ఉద్యోగాలు వెలగబెడ్తున్నాం మేమిద్దరం రోజూ ఆఫీసులో కల్సుకుంటూనే ఉంటాం- కానీ ఆడవాళ్ళకోసం ఆదివారాల పూట వాళ్ళింటికి మేమూ లేక మా ఇంటికి వాళ్ళో రావటం జరుగుతోంది ఇంచుమించు మా రెండు కుటుంబాలూ కల్సుకోని ఆదివారం లేదనే చెప్పుకోవాలి

ఆ రోజు ఆఫీసులో గోపాలాన్ని కల్సినప్పుడు మర్నాడు వాళ్ళింటికి మేం వస్తున్నట్టు చెప్పాను

గోపాలం చాలా సంతోషించి తప్పకుండా రమ్మన్నాడు అనుకున్న ఆదివారం- అనుకోకుండా వచ్చేసింది ఆదివారమే కదా అని మంచం మీద పడుకుని బద్ధకంగా దొర్లుతున్నాను

గోపాలంగారింటికి వెళ్ళాలి - తొందరగా తెమలండి మళ్ళీ పొద్దెక్కితే బస్సులు దొరకవు అంటూ మా ఆవిడ చేసిన హెచ్చరికతో ఇంక లేవక తప్పలేదు

గబగబా కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, బ్రేక్‌ఫాస్ట్ కానిచ్చి - కాస్త వేడి, వేడి కాఫీ గొంతులో పోసుకుని, డ్రెస్ చేసుకుని - తలుపులు తాళాలు వేసుకుని - పక్కవాటా వాళ్ళకి చెప్పేసి - రోడ్డుమీద పడ్డాం.

అప్పట్నుండీ మొదలయ్యాయి మాపాట్లు. ఎంత సేపట్నుండీ వెయిట్ చేస్తున్నా బస్ రాలేదు. పొద్దుటిపూట ఎండకూడా తీక్షణంగా కాస్తోంది ఎండ మూలంగా వళ్ళంతా చెమట్లుపట్టేసి, మొహాలు జిడ్డు, జిడ్డుగా తయారయ్యాయి. నిలబడి నిలబడి, కాళ్ళు నొప్పులు పుట్టాయి - అఖరికెలాగయితేనేం బస్సొచ్చింది - అదెక్కి కష్టపడి సీట్లు సంపాదించుకొని, కూర్చుని హాయిగా నిట్టూర్చేం.

కాస్సేపటికి మేం మరో బస్సుకి మారాల్సిన స్టాపు వచ్చేసింది నిలబడ్డ జనాల్ని తప్పించుకొని - అవస్థపడుతూ ఇద్దరం దిగిపోయాం

ఇంక తర్వాత బస్సుకోసం నిరీక్షణ ప్రారంభించాం బస్టాపు పాసింజర్లతో కిక్కిరిసిపోతోంది మళ్ళీ అవకాశం దొరకదన్నట్లు ముష్కవాళ్ళు పోటీపడి మరీ ఆడుక్కుంటున్నారు శరీరం పూర్తిగా చెమటతో తడిసిపోయింది ఓ పక్క దాహం వేసేస్తోందిద్దరికీ - చుట్టుపక్క లెక్కడా హోటల్స్ కూడా లేవు ఇంక డబ్బులు కోసం చూసుకో కూడదనుకుని - ప్రక్క పాన్ దుఖానంలో రెండు కూల్‌డ్రింక్‌లు తీసుకున్నాం

అయ్ బాబోయ్ - బస్సొచ్చేసింది - తొందరగా తాగని మా ఆవిడ్ని తొందరపెట్టి - రెండుగుక్కల్లో నేను కూడా తాగేస ఖాళీ బాటిల్స్ - ఇరవైరూపాయల నోటు అందించాను షాప్‌వాడికి - వాడు కాగితాన్ని పుచ్చుకోకుండానే చిల్లర్లేదన్నాడు

ఎనిష్ - బస్సెళ్ళిపోయింది మరో గంటో గంటన్నరసేపో ఈస్టాపులో భజన తపస్సు చెయ్యక తప్పదు.

ఇరవై కాగితమని డ్రింక్ తీసుకునే ముందెందుకు చెప్పలేదని షాపువాడి దబాయింపు వందలకి వందలమ్మే షాపులో నాల్గురూపాయుల బేరాన్కి ఇరవై రూపాయల చిల్లర లేకపోవట మేమిటని నా వాదింపు (బస్సెళ్ళిపోయింది – మరి కాలక్షేపం ఎలా) అఖర్కి మరో రెండు బేరాల్చూసుకుని గొణుక్కుంటూ చిల్లరిచ్చాడు షాపువాడు ఈ లోపున రెండు బస్సులొచ్చాయి గాని అవి అక్కడ ఆగలేదు మరొగంటసేపు ఓపిక పట్టీ – విసుగెత్తిపోయి – కోపం వచ్చేసింది తిరిగింటి కెళ్ళిపోదామా – అని కూడా అన్పించకపోలేదు ఈలోగా బస్సొచ్చింది కాని ఖాళీలేదు కిక్కిరిసి పోయిన పేసింజర్లతో ఆ స్టాప్‌లో ఆగి – మాతో పాటు మరో పదిమంది నెక్కించుకుని మరీ నిండు చూలాల్లా కదిలింది – ఆ బస్సు చూడగానే పురాణాల్లో పుష్పక విమానం గుర్తొచ్చింది నాకు భారతంలో అభిమన్యు కుమారుడ్ని బస్సులో టిక్కెట్లు కలెక్ట్ చెయ్యరా చిట్టికన్నా అని అందులో పడేస్తే టిక్కెట్ల సంగతలా ఉంచి – కాలో చెయ్యో విరుచుకోవటం ఖాయం అలా ఉందా బస్సుమరి కండక్టరుగారి పరిస్థితి మరీ ఘోరం ఓ చేతిలో డబ్బులీసుకుని – మరో చేతిలో టిక్కెట్లుపెట్టి చీవాట్లు తింటున్నాడు మా ఆవిడ సంగతేమోగాని – నా మట్టుకు నాకు చాలా ఇబ్బందిగా ఉంది– బస్సెక్కడాగుతోందో అస్సలు తెలీటం లేదు ఎంత దూరం వచ్చామో అంతకంటే తెలీటం లేదు

బస్సుల వాళ్ళమీద– ప్రయాణీకులమీద నా మీద మా ఆవిడ మీద కిళ్ళీకొట్ల వాళ్ళ మీద– ఎక్కడో పట్నానికి చివర్న కొంప తీసుకుని కాపురం ఉన్న గోపాలంమీద– మా స్నేహం మీద వారానికోసారి మా పాలిట శనిలా దాపురించే ఈ ఆదివారాల మీద గొప్పకోపం వచ్చింది మనస్సులోనే అందర్నీ కామన్‌గా అచ్చ తెనుగులో తిట్టుకోడం మొదలెట్టాను బస్సులకే తప్ప– ఆటో టాక్సీలకి బడ్జెట్‌లేని మా మధ్యతరగతి జీవితాల మీద కూడా కోపం వచ్చింది ఏం చెయ్యటం– దాన్నీ తిట్టుకున్నాను (మనసులోనే సుమండీ) వెళ్ళగా వెళ్ళగా కాసేపటికి గోపాలపట్నం స్టాపొచ్చింది ఎలాగోలా కష్టపడి దారి చేసుకుని– నేను దిగిపోయి మా ఆవిడ్ని కూడా కేకేసి దింపి– హమ్మయ్య అనుకుని– చెదిరిపోయిన జుట్టు దువ్వెనతో సరిచేసుకుని– చెమటతో జిడ్డు పట్టిన ముఖాన్ని తుడుచుకుందాం కదాని రుమాలుకోసం జేబులో చెయ్యి పెట్టాను అంతే మనసుకి షాక్ తగిలింది– జేబులో పర్స్– అన్ని జేబులూ వెతికాను– మా ఆవిడ హేండ్‌బేగ్ కూడా వెతికేను– లేదు పోయింది మూడు ఏభైలు– రెండు ఇరవైలు కల్పి పొందిగ్గా ఇమిడిన పర్స్ బస్సులో పోయింది– ఇందాక పాన్ దుకాణంలో ఇరవై నోటు నుండి వచ్చిన చిల్లర పై జేబులో ఉండబట్టిగాని లేకపోతే నిలువుదోపిడీ కిందే లెక్క–

విశాఖపట్నంలో– అందులోనూ– సిటీబస్సులో అంత రష్షులో పర్స్ పోయిందంటే పెద్దగా–

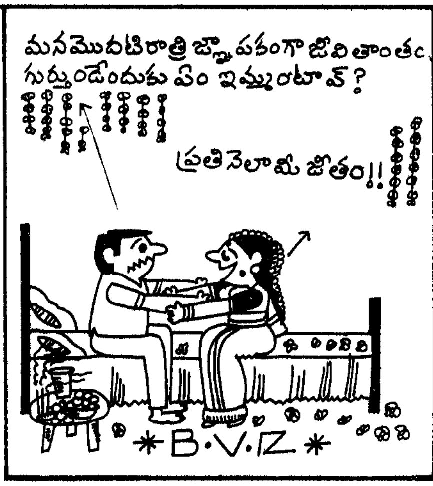

రెండిళ్ళ మధ్య దూరం

ఆశ్చర్యపోనక్ఖర్లేదు– ఆ రష్‌లో షర్టుని– షర్ట్‌లా ఉంచి– బనీన్నిప్పుకు పోయే చోర ఘనాపాటీలున్నారు

పర్సు పోయిందన్న విచారంకన్నా నాకు ఎలాగోలా గోపాలపట్నం చేరామనే సంతోషమే ఎక్కువగా ఉంది– మూడు వీధులూ– రెండు సందులూ దాటి మొత్తాని కెలాగైతేనేమి– గోపాలంగాడింటికి చేరుకున్నాం

మా కోసం వాళ్ళు ఒంటిగంట వరకూ చూసి– ఇంక మేం రామనుకొని భోజనాలు చేసే ప్రయత్నాల్లో ఉండగా వెళ్ళిన మమ్మల్ని చూసి– చాలా సంతోషించారా దంపతులు మర్యాదలూ– పలకరింపులూ అన్ని అయ్యాక భోజనము చేసి– నేను గోపాలం మాటల్లో పడ్డాం– సిగరెట్లు కాల్చుకుంటూ– వంటింట్లో మా ఆవిడా వాళ్ళావిడా కూడా మాటల్లో పడ్డారు

వాల్తేరు స్టేషన్లో ట్రయినెక్కి– హౌరా స్టేషన్ చేరుకున్నంత గొప్పగా మా బస్సు ప్రయాణాల విశేషాలు చెప్పేస్తోంది మా ఆవిడ ఆఫీసులో ప్యూన్ నుండి– ఆఫీసరు వరకూ– వారి మనస్తత్వాల మీద చర్చించేసుకుంటున్నాం మేమిద్దరమూను–

అలా– అలా– నాలుగ్గంటలయి పోవటం– కాఫీలు– సాయంత్రం పూట టిఫిన్స్ పూర్తి చేసుకుని– ఆ రాత్రికి ఉండిపొమని వాళ్ళెంత బలవంతం చేస్తున్నా వినకుండా వాళ్ళ దగ్గర శలవు పుచ్చుకుని– పొద్దుట ఇంటి నుండి అక్కడికి చేరటాన్కి పడ్డంత శ్రమా మళ్ళీ పడి రాత్రి 9 గంటలకి కొంప అనబడే మా గూటికి చేరుకున్నాం

★ ★ ★

గోపాలం ఆఫీసుకో నెలరోజులు శలవుపెట్టి దశరా పండక్కి వాళ్ళావిడ్ని తీసుకుని వాళ్ళూరు వెళ్ళిపోయాడు మరో వారం రోజులు పోయాక మా మరదలికి పెళ్ళి కుదిరిందని– ముహూర్తాలు కూడా పెట్టేరని– 20 రోజుల వ్యవధిలో ఫలానా రోజున పెళ్ళని కాబట్టి వెంటనే మా ఆవిడ్ని– శలవు వ్యవహారాలు చూసుకుని 10 రోజులు కనీస వ్యవధిలో నన్నూ రమ్మని– మా మావగార్నుండి ఉత్తరం వచ్చింది ఈ సంగతెల్సుకుని మా ఆవిడ ఎగిరి గంతేసి బట్టలు సర్దుకోటం ప్రారంభించి– మర్నాటి ఉదయం బస్సుకి రడీ అయి కూర్చుంది ఆవిడ్ని బస్సెక్కించి– జాగ్రత్తగా వెళ్ళమని– వీలు చూసుకుని పెళ్ళికి నాలుగైదు రోజులు ముందుగా నేను వస్తానని చెప్పి పంపించాను

మా ఆవిడ వెళ్ళిన నాల్రోజుల తర్వాత ఏదో పని మీద గోపాలపట్నం వెళ్ళాను అక్కడ గోపాలం ఉండే ఇవతలి వీధిలో ఓ ఇల్లు ఖాళీగా ఉందని – తెల్సి– అక్కడికెళ్ళి ఇల్లు చూసి– అద్దె వగైరాలు మాట్లాడుకుని– ఓ నెల రోజుల అద్దె ముందుగానే అడ్వాన్సు కూడా ఇచ్చేసి– ఓ ఆదివారంపూట నేనొక్కడ్నీ రెండు ట్రిప్పులకి ఆటో మాట్లాడి ఇల్లు షిఫ్ట్ చేసేసాను అప్పటి కింకా గోపాలం రాలేదు– వాడూ వాళ్ళావిడ– మా ఆవిడ నేన్చేసిన ఈ పనికి ఎంత సంతోషిస్తారో ఊహించుకుంటూ గడపసాగాను

ఈలోగా మా మరదలి పెళ్ళి దగ్గర పడింది ఆఫీసుకో వారం రోజులు శలవు పెట్టి పెళ్ళికి వెళ్ళాను పెళ్ళి అయిపోయింది– నేను ఇల్లు మార్చిన సంగతి విని మా ఆవిడ చాలా సంతోషించింది ఇంక ప్రతీ రోజూ– మా కుటుంబాలు రెండు కల్సుకోవచ్చుని తెగ మురిసి పోయిందామె

నాకు సెలవులేదు– బయల్దేరమని ఆవిడకి చెప్పాను– కానీ మా మావగారు– అత్తగారు ఇతర బంధు మిత్రుల బలవంతం మీద మా ఆవిడ మరో వారం రోజులక్కడే ఉండటాన్కి అనుమతివ్వక తప్పలేదు నాకు ఏ రోజున ఏ బస్సులో రావాలో మా ఆవిడకి వివరంగా చెప్పి– నేనా రోజు ప్రొద్దుట బస్సులో బయల్దేరి విశాఖపట్నం చేరుకున్నాను– రావటం– రావటంతోనే బస్టాండ్ నుండి సరాసరి ఆఫీసుకెళ్ళి పోయాను ఆఫీసులో గోపాలం రెండ్రోజుల క్రితమే వచ్చి జాయినయ్యాడని తెల్సుకుని నేను ఇల్లు మార్చిన సంగతి గోపాలం గాడికి చెప్దామని వాడిసీటు దగ్గ కెళ్ళాను– కుశల ప్రశ్నలువేసుకుని– కాంటిన్ నుండి టీలు తెప్పించుకుని తాగుతూ– నేను గోపాలపట్నంకి– ఇల్లు మార్చిన సంగతి చెప్పేను– గోపాలం ముఖంలో రాబోయే సంతోషఛాయలు చూద్దామని ప్రయత్నిస్తూ వాడిలో నేనూహించిన మార్పు రాలేదు సరిగదా మొహం వికసించనైనాలేదు పైగా వాడు చెప్పిన సంగతి తెలిసి నా మొహం కూడా మారిపోయింది వాడు చెప్పిన విషయం ఇది

నేనూ నీలాగే ఆలోచించి–శలవునుండి వస్తూనే సీతమ్మధారలో మీ ఇంటి దగ్గర్లో ఉన్న ఇంటికి షిఫ్ట చేసేశాన్రా మీ ఇంటి కెళ్ళి చూస్తే ఇల్లు తాళం– మీ మరదలికి పెళ్ళని– నువ్వు శలవు పెట్టేవని ఆఫీసులో తెల్సింది నేనే నిన్ను సర్‌ప్రైజ్ చేద్దామనుకుంటూన్నానింకా– అన్నాడు మా ఆవిడకీ విషయం తెల్సి మరీ బాధపడిందనుకోండి– అదివేరే విషయం– ఇప్పుడు కూడా మా రెండిళ్ళమధ్య దూరంలో మార్పు ఏం లేదు □